

IGRICA MIKLAVŽEVANJE 2015

Trije parklji, angeli, otroci

Prizor 1

Otroci se složno in pridno igrajo (človek, ne jezi se).

Jaka: super! 6! zdaj imam v igri še zadnjo figurico! Zdaj imam lepo možnost za zmago.

Peter: No, ne prehitevaj dogodkov, saj še nisi v hišici.

Ana: Prav ima. Do hišice te še lahko kdo zbije.

Katja: (vrže kocko) 3 ... 1.. 2... 3... Peter, zbit si! Nazaj na začetek.

Peter: ha lepa reč.

Jaka: ojoj!

Peter: ja kaj je pa s tabo narobe? Saj ni zbila tebe!

Jaka: pravkar sem se spomnil.

Ana: kaj si se spomnil?

Jaka: da jutri pride sv. Miklavž!

Katja: ja in?

Jaka: (tišina)... Ja kaj vi ste mu že?

Peter: Če smo že kaj?

Jaka: Ja napisali pismo za sv. Miklavža!

Ana: aja to ... ja seveda.... (razmišlja) mislim da no ... ne nisem. Čisto sem pozabila.

Katja: jaz sem že. Vsaj do polovice, ni še pa končano.

Peter: predlagam da gremo domov in da vsak napiše svoje pismo. Igra tako ali tako ni več zanimiva. Pa še tema bo kmalu.

Jaka: to rečeš ti ko še nimaš nobene figurice v hiški. Glede teme pa imaš prav. Mislim da bo res najbolje če gremo domov. Se vidimo jutri!

Katja: ja se vidimo!

Ana: adijo!

Peter: pridite spet jutri!

(gre vsak po svoje)

Prizor 2

Parklji skujejo nov načrt. En se sprehaja po odru gor in dol in razmišlja.

Parkelj 1: otroci spet pišejo Miklavžu, naš spisek porednih otrok pa je vedno krajši.

Parkelj 2: kako ne bi bil, če so pa zaradi angelov varuhov vedno bolj pridni in ubogljivi. Preprosto jim nismo kos!

Parkelj 1: potrebujemo nov načrt kako pridobiti otroke na našo stran... Razmišljaj trdoglavec! (po glavi trka parklju 2) če si ne boš izmislil boljšega načrta od lanskega, se boš ti osebno sestal z luciferjem!

Parkelj 3: pa kaj se vidva tu neki vžigata ko oba nimata pojma! Se vidi da nimata niti malo pameti in inteligence.

Parkelj 2: ohoho, kdo se je zbudil! Gospod »učenjak« ki pa je zaradi svoje pokvarjenosti končal prav tako kot midva!

Parkelj 3: ha, mojih mojstrskih zvijač, zaradi katerih sem tukaj obdan z budalami kot sta vidva, zahtevajo posebne veščine spretneža in prevaranta. Vidva oba skupaj mi nista kos!

Parkelj 1: no, potem pa ti nekaj predlagaj. Nekaj, kar bo delovalo! No, kako bi ti »pokvaril« pridne otroke?

Parkelj 3: hm ... naj razmislim ...

(mimo pride Peter s telefonom in igra igrico)

Ana: pa daj no Peter! Že celo pot igraš to butasto igrico! Daj pospravi telefon in pojdiva hitro domov. Mrači se. In strah me je!

Peter: samo malo... še minuto.. tako! Končan nivo. Pojdiva zdaj. (pospravi telefon in odideta z odra).

Parkelj 3: (smeje) fanta, to je to! Že vem!

Parkelj 2: kaj pa?

Parkelj 1: načrt ti teslo! Brž ga povej! Kako bomo prepričali otroke da postanejo poredni?

Parkelj 3: pridita bližje... še bližje.. otroke bomo pridobili z zvijačo.

Parkelj 2: s kakšno zvijačo?

Parkelj 3: pridita, vama razložim ...

(odidejo z odra)

Prizor 3

Pogovor med angeli

Angel 1: joj, a ni lepo gledati pridne otroke?

Angel 2: ja prav zares. Na ta pogled bi se lahko navadil.

Angel 3: in jutri pride sv. Miklavž! Komaj čakam njihove vesele očke!

Angel 4: ampak ne smemo pozabiti na parklje. Zagotovo že kujejo zlobne načrte kako pokvariti naše pridne otroke.

Angel 3: prav imaš. Ne smemo dovoliti da jih parklji zavedejo. Na naše otroke moramo skrbno paziti.

Angel1: prav zares. Ko bi vsaj vedeli, kaj bodo letos parklji ušpičili.

Angel 2: najbolje bo, da vse skupaj dobro spremljamo in nato čim hitreje ukrepamo, če se bodo prikazali našim otrokom.

Angel 4: se strinjam. Angeli, imejte odprte oči in skrbno spremljajte otroke! Nič se jim ne sme zgoditi!

Angel 1: ja zato pa smo angeli varuhi!

(vsi odidejo z odra)

Prizor 4

Vsak otrok na svojem koncu Miklavžu piše pismo. Mednje se pomešajo parklji (brez maske, pokažejo se kot ljudje, lahko imajo rokavice, temno obleko, verige). Vsak parkelj pristopi k enemu otroku.

Parkelj 3: (pristopi k prvemu) zdravo, mladi mož. Kaj počneš?

Peter: Pišem pismo Miklavžu!

Parkelj 3: (se ob besedi Miklavž strese) ... in kaj si mu napisal? Kaj si si zaželel letos?

Peter: novo žogo, da se bom lahko igral s prijatelji.

Parkelj 3: Ha žogo? Slaba izbira. Saj ti igranje nogometa sploh ne gre. Ampak, si pa največji mojster igranja računalniških igric kar jih poznam! In zato ti predlagam da napišeš v pismu da si najbolj od vsega želiš prav najnovejšo računalniško igrico Žogobrc. To je najboljša igrica! Zagotovo to bo všeč!

Peter: ja prav to bom napisal. Hvala za nasvet. (prečrta par vrstic po listu in napiše nekaj novega, parkelj 3 namigne parklju 1 naj še on to poskusi)

Parkelj 1: (se odkašlja). Zdravo. Ali mogoče pišeš pismo sve..(se ustavi) pismo?

Katja: ja prav zares. Pišem sv. Miklavžu naj mi prinese nov zvezek in poučno knjigo da se bom lahko še česa novega naučila.

Parkelj 1: pa a ni to dolgočasno? Mislim, sedeti, se učiti, brati take knjige? Jaz to že ne bi počel. Jaz bi na tvojem mestu raje ... (razmišlja) bral revije. Ja, prav one revije, kjer piše kako postati kul najstnik in kako se obnašati v družbi da boš popularna. Saj razumeš – slavna, bogata, srečna ...

Katja: ja prav to si želim! Takoj popravim pismo!

(Katja nekaj prečrta in takoj nekaj novega zapiše. Parkelj 1 se umakne, k naslednjemu otroku pristopi parkelj 2)

Parkelj 2: (otroku iztrga pismo in ga bere ... ker ne zna brati, vpraša otroka) Kaj si pa ti napisal da si želiš?

Jaka: karte enko, da se bom skupaj s prijatelji lahko igral.

Parkelj 2: (zaničljivo) saj že imaš veliko iger, kaj ti bodo še ene karte. Imaš pa nek star in neuporaben telefon raje piši za novega. Za takega, ki bo še boljši od Petrovega!

Jaka: ja no (si ogleduje telefon)... morda pa imaš prav.. bom raje pisal za nov telefon.

(Jaka nekaj prečrta in takoj nekaj novega zapiše. Parklji odidejo z odra, za njimi tudi otroci vsak s svojim pismom v roki.)

Prizor 5

Naslednji dan se vsi trije otroci (Jaka, Peter in Katja) zopet srečajo in bežno pozdravijo. Nato vsak sede zase. Jaka se igra z novim telefonom, Katja bere revijo, Peter se z škatlico DVD odpravi k Jaku.

Peter: vav. Nov telefon! A ga lahko vidim?!

Jaka: (se umakne) ne! Moj je! Ne dam ti ga!

Peter: ha če je pa tako pa ti tudi moje nove igrice ne pokažem!

(pride Ana z vrečko bonboni.)

Ana: zdravo, vsi skupaj! Glejte, kaj mi je prinesel Miklavž! Moje najljubše bonbone! A bo kdo?

Vsi ostali: ne.

Ana: kaj pa je danes z vami?

Peter: eh, a ne vidiš kako sebičen je postal Jaka? In to kar čez noč!

Jaka: in to pravi nekdo ki je zasvojen z igricami!

Peter: samo ljubosumen si ker imam več igrice od tebe!

Jaka: ti si ljubosumen ker imam nov telefon!

Peter: ne nisem ne!

Jaka: o ja pa si!

Ana: (ju ustavi) hej hej HEJ! Pa kaj je z vama narobe? Pa še včeraj sta bila najboljša prijatelja! Je tako Katja? Katja!?

Katja: pšššš! A ne vidiš da berem? Sicer pa, nimam časa za take neumnosti kot je prijateljstvo.

Ana: od kod pa tebi to?

Katja: tu v reviji vse piše o tem. Saj vem kako to gre. Če imaš prijatelje te samo ovirajo pri slavi saj vsi hočejo korist od tebe.

Ana: (obupano) pa kaj se vam je vendar zgodilo!? Pridem ko boste spet normalni.

(Ana odide, kmalu za njo gredo tudi ostali.)

Prizor 6

Parklji se pogovarjajo med sabo. Normalno oblečeni z masko.

Parkelj 1: fanta, to nam je uspelo odlično!

Parkelj 2: otroci se sploh ne menijo več drug za drugega. Postali so ošabni, sebični in jezni drug na drugega.

Parkelj 3: in to je šele začetek, bratca moja! Če še bo šlo tako naprej ne bodo le ošabni in sebični, temveč bodo postali zasvojeni in leni!

Parkelj 1: Mogoče bodo celo pozabili na Boga in Miklavža! Odlično bratec, dobro si si tole izmislil!

Parkelj 2: pojdimo o našem uspehu poročat Luciferju!

(vsi odidejo)

Prizor 7

Angeli med seboj

Angel 1: joj, a ste videli, kaj so tokrat ušpičili parklji?

Angel 2: katastrofa! Tega ne bomo mogli popraviti!

Angel 4: no, ne obupajte prehitro. Sedaj moramo pomagati otrokom nazaj na pravo pot!

Angel 1: (obupano) ampak kako!? Samo poglej koliko otrok jim je uspelo prelisičiti! Saj sploh ne umaknejo pogleda od mobilnih, tablic, računalnika in teh umazanih revij! Nič več se ne učijo, se ne igrajo, nikomur več ne pomagajo, niti staršem! In kar je najhuje, vedno manj jih hodi v cerkev!

Angel 3: prav ima, kaj lahko zdaj še sploh naredimo?

Angel 4: ah dajte no, vse kar moramo storiti je se zares pogovoriti z otroci. Moramo jim povedati, da takšno obnašanje ni pravilno.

Angel 2: aha, že razumem! Otroke moramo pregovoriti tako kot so to že storili parklji.

Angel 1: izvrstno! Kar pojdimo k njim!

Angel 4: pojdimo!

Prizor 7

Otroci in angeli. Otroci sedijo vsak na svojem kraju, vsak se drži zase. Pridejo angeli, prinesejo activity.

Angel 1: zdravo, otroci, glejte kaj smo prinesli? Se gre kdo zraven igrat?

Noben d otrok nič ne reče. Angeli se spogledajo.

Angel 3: uf to bo pa težje kot sem mislil.

Angel 4: dajte no otroci? Zakaj ste tako čemerni?

Ana: to bi tudi jaz rada izvedela. Že cel dan se vsak drži zase. Ne vem, kaj jih je pičilo.

Angel 1, 2, 3 vsak pristopi k ostalim trem.

Angel 2: hej, Jaka. Krasen telefon. Zagotovo si ga zelo vesel.

Jaka: seveda sem, saj imam najboljši telefon vseh časov!

Angel 2: kaj pa počneš z njim? Se lahko z njim pogovarjaš?

Jaka: no, ne ravno.

Angel 2: kaj pa se lahko z njim igraš nogomet?

Jaka: tudi ne.

Angel 2: oh... a je verjetno vseeno boljši od prijateljev, saj ti je vedno na voljo, ti vedno kaj lepega reče in sploh se ne moreš naveličati igranja igrice mar ne? O, zakaj pa ta lučka utripa?

Jaka: prazna baterija. Prav imaš. Moj telefon sploh ni tako dober kot prijatelji.

Angel 1: hej Katja, kaj pa bereš?

Katja: nimam časa za pogovor. Sicer pa, to je revija kako postati slaven in bogat.

Angel 1: vau, neverjetno. In kako to narediš?

Katja: izogibaš se vsem ljudem in nikomur nič ne posodiš. Tako boš lahko vedno imel dovolj denarja, zaradi česa boš zelo hitro postal slaven.

Angel: izogibaš se ljudem? Nikomur ne pomagaš? Ni to dolgočasno? Ali se zares želiš vse življenje samo dolgočasiti? Poleg tega pa, ne verjemi tem člankom. Veš najslavnejša oseba vseh časov, katero poznajo prav vsi že kakih ... 2000 let sploh ni bila bogata. Je pa naredila veliko dobrega in pomagala tisočerm! A veš o kom govorim?

Katja: o Jezusu? Samo res. Prav imaš. Te revije o pohlepu so prav zares nekoristne in neuporabne.

Angel 2: hej Peter. Vem, zagotovo si razočaran ker si včeraj izgubil pri človeku ne jezi se. Pa kaj. Si pa drugje mnogo boljši.

Peter: aja? Pri čem?

Angel 2: zagotovo si najbolj zanesljiv in zabaven prijatelj vseh časov! Samo poglej, koliko prijateljev imaš in kolikim si že pomagal!

Jaka: tvoj angel varuh ima prav Peter. Ti si res najboljši prijatelj, kar jih poznam. Oprosti, ker sem se te zbadal.

Peter: samo če ti oprostiš meni ker se do tebe nisem obnašal kot prijatelj.

Katja: in oprosti Ana, ker smo te zjutraj razžalili. Zares, nismo vedeli kaj smo mislili.

Peter: ja zares, oprosti.

Jaka: oprosti.

Ana: je že v redu. No bo kdo bonbone?

Vsi ostali otroci: ja!

Otroci jedo bonbone, angeli se med seboj pogovarjajo.

Angel 4: no, pa se je vse uredilo.

Angel 2: samo da se to ne bi več ponovilo.

Angel 1: zato pa smo angeli varuhi, da otroke varujemo in jim kažemo pravo pot v nebesa in k Bogu!

Angel 3: odlično! Naše delo tu je končano. Pojdimo nazaj v nebesa.

Angel 4: pojdimo. Mislim, da nas že nekdo čaka ...

(vsi zapustijo oder, angeli gredo ven, kjer pričakajo Miklavža, s katerim se nato skupaj vrnejo nazaj)